

op eigen grond

Eigen grond.

Staand, krom of kruipend,
het maakt mij niet uit.
Hier wil ik zijn, bij jou!
waar en hoe het ook is;
hier en nu.

Niet in geleden verleden,
niet in andere toekomst.
Met dat wat er is!
Maar wat is er?
Hoe is het nu?

Welke plek hoort mij?
Welke plek behoort mij?
Welke plek bekoort mij?
Welke plek?
Welke wie?

Ben ik bereid naast jou te staan?
Ben ik je toegewijd?
Kan ik jou ontvangen?
Ken je mij nog en ik jou?

Wie, wat en hoe ben je?
Ik ben jij en jij bent ik.
In ieder herken ik je:
Mijn kind, mijn ziel.
Mijn alles, mijn grond,
Mijn kostbaartje.....

Zutphen, 25 07 2004